

5

Στὸ κοτιλλζόν

Στὸ κοτιλλζόν κάποιος τῆς ραίνει
Τὰ μαῦρα, μαῦρα τῆς μαλλιά
μ' ἄσπρα χαρτάκια ἕνα σωρό,
Κ' ἔμοιαζε μέσα 'στὸ χορὸ
σὰν κινητὴ ἀμυγδαλιά
μοσχομουριανθισμένη.

Χαρὰ 'στὸν ἄνεμο ποῦ μ' ἔννοια,
χαρὰ 'στὸν ἄσπλαγχο βοριά
ποῦ θὰ κινήσῃ μὲ ὄρμη
τῆς μυγδαλιάς μας τὸ κορμὶ
καὶ σκορπισθοῦν καταμερῖὰ
τ' ἄνθη τῆς τὰ χαρτένια.

6

Ἐμπρός!

Ἐμπρός καθίνας ἄς γλεντήσῃ,
ὅσοι πιστοί, ὅσοι κιστοί!
γιατὶ ἀπ' αὔριο θ' ἀρχίσῃ
ἡ ξεδοντοῦ σαρακοστή.

Ὡς τὸ πρῶτ' ξημερωθῆτε
ὁ κάθε νεῖς κ' ἡ κάθε νεῖά
γιατ' αὔριο θὰ κοιμηθῆτε
μόλις σημάων ἢ ἔννια.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΒΕΡΔΗ

Ὁ Ὀθέλλος, τὸ τελευταῖον μελόδραμα τοῦ Βέρδη, παρασταθὲν διὰ πρώτην φοράν ἐν τῷ θεάτρῳ Σκάλα τοῦ Μιλάνου τὴν ἑσπέραν τῆς 31 Ἰανουαρίου ε. ε. ὑπῆρξε μέγα καὶ ἐπίσημον γεγονός διὰ πάντα τὸν ἐν Εὐρώπῃ καλλιτεχνικὸν κόσμον.

Ἦτο γνωστὸν πρὸ καιροῦ ὅτι ὁ περικλεῆς μουσουργὸς μὴ ἀρκούμενος εἰς τὰς ἀφθόγους δάφνας ἃς ἔδρεψε κατὰ τὸ μακρὸν του σταδίου, ὅπερ εἶχεν ἐπισφραγίσῃ τόσο εὐκλεῶς ἡ Ἀἶδα, κατεγίνετο περὶ τὴν συγγραφὴν νέου μελοδράματος, ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ δικήμου δράματος τοῦ Σαίξπηρ. Τὸ μελόδραμα τῷ ὄντι συνετέθη ἐπὶ τοῦ δράματος, ὅπερ ἔγραψεν ὁ περιφανὴς μουσουργὸς καὶ ποιητῆς ἅμα Ἀρρίγος Βάιτος, παρεστάθη δέ, ὡς εἶπαμεν, ἐν τῷ θεάτρῳ Σκάλα, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐξοχωτέρων τεχνοκριτῶν καὶ ἀντιπροσώπων τῆς ἀνά πᾶσαν τὴν ὑφήλιον μουσικῆς τέχνης.

Περὶ τοῦ ἔργου ἐξηνέχθησαν διάφοροι κρίσεις, αἵτινες πᾶσαι δὲν ὑπῆρξαν ἐξίσου ἐνθουσιώδεις· οὐχ ἦττον καὶ οἱ εὐρόντες ἐλλείψεις εἰς αὐτά, ἀνωμολόγησαν ὅτι ὁ θαλερὸς πρεσβύτης διατηρεῖ πάντοτε ζωηρόν ἐν τῇ ψυχῇ του τὸ πῦρ τῆς ἐμπνεύσεως, τὸ ὑπαγορεύσαν αὐτῷ τόσα ἐξοχα ἀ-

ριστουργήματα. Ἐν αὐτῷ τῷ ἰδίῳ θεάτρῳ τῆς Σκάλας πρὸ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἐτῶν παριστάνετο μετ' ἐπιτυχίας τὸ πρῶτον τοῦ Βέρδη μελόδραμα, Ὁ Ὀθέλλος, κόμης τοῦ Σάν-Βονιφάτου· εἴμαρτο δὲ μετὰ τόσο μακρὰν περίοδον ὁ ἀκάματος καλλιτέχνης νὰ προσφέρῃ καὶ νέον δημιούργημα τῆς ἐμπνεύσεώς του εἰς τὸ ἐνθουσιωδῶς ἀναμένον καὶ ἀνευφημοῦν τὴν πολυχρόνιον δόξαν του κοινόν.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐκτάκτου τούτου γεγονότος δημοσιεύομεν ἐν τῇ δ' σελίδι μὲν τὴν εἰκόνα τοῦ ἐνδόξου μουσουργοῦ, διευθύνοντος τὴν ὀρχήστραν κατὰ τὰ γυμνάσια, καθὼς καὶ τὰς πολυτελεῖς ἐνδυμασίας, ἃς ἔφερον κατὰ τὴν παράστασιν οἱ ὑποδύομενοι τὰ διάφορα τοῦ δράματος πρόσωπα ἀοιδοί· ἐν δὲ τῇ ὀγδόῃ τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ἐγεννήθη ὁ Βέρδης.

Ἡ οἰκία αὕτη κεῖται παρὰ τὸ χωρίον Ρογκόλε, ἐγγὺς τῆς Πάρμας. Εἶνε εἶδος τι γραφικοῦ ἀγροτικοῦ πανδοχείου, πενιχροῦ, ἀλλὰ χαριστάτου τὴν θέαν. Ὁ πατήρ τοῦ Βέρδη ἦτο πτωχὸς κάπηλος, ἐξασκῶν αὐτόθι τὸ ἔργον του, ἐκεῖ δὲ διήλθε τὴν πρώτην αὐτοῦ ἡλικίαν ἐν ἀφανείᾳ ὁ ἀνὴρ ὅστις ἔμελλε νὰ καταστῇ τὸ σέμνωμα τῆς μουσικῆς τέχνης τῆς πατρίδος του, ἡτις τσοκῦτας κέκτηται εὐκλεεῖς παραδόσεις.

ΤΟ ΑΒΥΣΣΙΝΙΑΚΟΝ ΣΤΕΜΜΑ

Ἐν τῇ ὀπισθεν σελίδι δημοσιεύομεν εἰκόνα τοῦ ἀβυσσινιακοῦ στέμματος ἐκ φωτογραφίας τοῦ κ. Μητσάκη. Εἶνε δὲ τοῦτο συμπαγὲς ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ, ὅστις εὐρίσκεται ἐν Γαλλίᾳ, 24 καρατίων, 5 1/2 περίπου ὀκάδων, βάρους. Κατεσκευάσθη δὲ πρὸ τριετίας ὑπὸ τῶν εἰδικῶν τοῦ αὐτοκράτορος χρυσοχίτων, ὧν καθὰ λέγουσιν ὁ πάππος εἶνε ἑλληνικῆς καταγωγῆς μεταβάς καὶ διδάξας πρῶτος ἐν Ἀβυσσινίᾳ τὴν χρυσοχοικίην. Ἐν τῇ εἰκόνι τοῦ αὐτοκράτορος, ἣν ἔδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, οὗτος φέρει στολήν χρυσοῦφαντον μετὰ ἐπιτραχηλίου, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἐνδυμάτων τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, ἔχει ἐπὶ τοῦ στήθους τὸν ἀπονειμηθέντα αὐτῷ ἰταλικὸν μεγαλόσταυρον καὶ κρατεῖ ἀρχιεπισκοπικὴν ράβδον, ἱστορικῆς ἀξίας ἰδιαζούσης. Δὲν φέρει ὁμοῦς τὸ στέμμα. Τοῦτο φορεῖ ἀπαξ μόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, ἡτις εἶνε ἡ ἐπισημοτέρα τῶν ἀβυσσινίων ἑορτή. Οἱ ἀβυσσῖνοί λέγουσιν ὅτι τὸ σχῆμα καὶ ἐν γένει τὸ σχέδιον τοῦ στέμματος εἶνε ὅμοιον πρὸς τὸ στέμμα τοῦ σοφοῦ Σολομώντος τῆς Γραφῆς. Τὸ δὲ μέγα παράσημον αὐτῶν, τὸ τοῦ Σολομώντος λεγόμενον, φέρει καὶ τὸ στέμμα τοῦτο εἰκονιζόμενον. Τὰ προηγούμενα στέμματα αὐτοῦ ἐχάρισεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς διαφόρους ἐκκλησίας.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΙΜΟΥ

Κυρία Πτεμερές.—Εὐχαριστήθητε νὰ καταστήσητε ἡμῖν γνωστὸν ποῦ νὰ διευθύνωμεν ταχυδρομικῶς ἢ καὶ δι' ἰδιαίτερου κοιμιστοῦ τὴν εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν ἀπάντησίν μας, περιλαμβάνουσιν ἀναγκάσις τινὰς ἐξηγήσεις, αἵτινες δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὸν στενὸν τοῦτον χώρον.

ΝΕΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ἀξιοσώστατος ὑπηρετήσας ἐν Ἑλλάδι ὡς ἐμποροῦπάλληλος ζητεῖ θέσιν πληροφορίας πορ' ἡμῖν.

ΜΟΥΣΙΚΑΙ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ

ΠΕΤΡΟΥ Κ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ

Andante pour piano à deux mains.	δραχ.	4	—
Vals impromptu pour piano à deux mains.	"	3	—
13 Variations sur un thème allemand populaire pour piano à deux mains.	"	3	—
Ὁ Λύκος καὶ τ' ἄρνάκι, ἔσμα δι' ὀφίωνων, βαθύφωνων καὶ χορῶν ἐν συνοδίᾳ κλειδοκουβάλου.	"	5	—

Εὐρίσκονται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἑστίας καὶ Βέλμπεργ. Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλονται ἐπιπροσθέσει τῶν τελῶν, ἧτοι 1 ἔσ λισ. δι' ἕκαστον.